

la memòria

NARCÍS-JORDI ARAGÓ

La Girona perduda dels pintors

En la seva memorable evocació de *Les ciutats invisibles*, Italo Calvino parla d'aquells que «tenen constantment la ciutat davant dels ulls i no acaben de veure mai les coses que conté». Podia haver parlat també d'aquells que viuen sempre a la ciutat i no s'adonen dels canvis que va experimentant la seva fesomia.

El panorama urbà està sotmès a transformacions constants que passen desapercebudes als ulls del ciutadà. Només veiem l'abast del canvi al cap d'un temps, potser quan comparem la realitat amb una vella fotografia. També les obres dels pintors ens ajuden a prendre consciència d'aquestes mutacions i ens retornen als escenaris d'abans-d'ahir que havíem contemplat tota la vida i que de sobte descobrim que ja havíem oblidat.

En aquesta doble pàgina es poden veure algunes imatges pictòriques que, tot i ser relativament recents, ens retornen a una ciutat desapareguda i perduda en els llimbs de la memòria.

>> Agustí Gironella, Carrer de la Rosa. Catàleg de 1952.

>> Pep Colomer, L'Escorxador. Catàleg de 1986.

>> Jaume Roca Delpèch, La Devesa. Catàleg de 1990.

El Pou Rodó, l'Escorxador, la Devesa

L'aquarel·lista Agustí Gironella vivia molt a prop del barri del Pou Rodó, i en va copsar tots els carrers i racons abans que la zona fos transformada radicalment en una agosarada intervenció urbanística.

Pep Colomer, fascinat per l'estètica, va dibuixar els perfils de l'Escorxador i del Parc de Bombers, a l'avinguda de Ramon Folch, abans que fossin demolits per construir en el seu lloc l'edifici dels Jutjats.

I Jaume Roca Delpèch va ser a temps de fixar l'estampa de les dues casetes bessones que flanquejaven l'entrada al Jardí de la Devesa, poc abans que una d'elles fos bàrbarament enderrocada per edificar-hi un restaurant d'estil pretesament modern.

Les obres dels artistes plàstics de la segona meitat del segle xx mostren **indrets o aspectes potser ja oblidats** d'una ciutat que ha sofert moltes transformacions i ha anat canviant de cara

>> Josep Tapiola, Girona. Catàleg de 1951.

>> Benet Corominas, Plaça de la Independència. Catàleg de 1975.

>> Lluís Roura, Girona. Catàleg de c. 1975.

L'Onyar, les Voltes, els cinemes

En un oli que es va exhibir a la Primera Biennial Hispanoamericana de Madrid, Josep Tapiola va plasmar tota la sordidesa primigènia de les cases de l'Onyar, sotmeses més tard a una meritòria rehabilitació i a una polèmica redecoració.

Lluís Parramont va veure encara els aparadors de fusta que els botiguers de la Rambla havien encastat sense miraments a les pedres dels nobles arcs de les Voltes.

El pintor naïf Benet Corominas va dibuixar, en una plaça de la Independència inacabada, la tanca del Teatre Albèniz, amb el seu singular arc d'entrada i les diminutes taquilles. I un primerenc Lluís Roura va retratar fidelment un altre angle de «la plaça dels cines», amb la façana i la marquesina del Coliseu Imperial.

>> Josep Tapiola, Girona. Catàleg de 1951.